

Bilag 1.

Spørgsmål fra udvalget og undervisningsministerens svar.

Spørgsmål 1:

Til belysning af studienævnenes kompetence ønskes en fremstilling af opgave- og kompetencefordelingen mellem studienævnene, jfr. § 10, på den ene side og fakultetsråd, jfr. § 7, og institutråd, jfr. § 9, på den anden side.

Svar:

Rammerne omkring de enkelte studier er — og vil også fremtidig blive — lagt af undervisningsministeren i eksamensbekendtgørelser, der indeholder regler om, hvilke fag der skal afholdes prøve eller eksamen i, om eksaminer i de enkelte fag skal samles til dele af den endelige eksamen om karaktergivning og censur, om eventuelle tidsfrister, inden for hvilke de enkelte eksaminer skal være aflagt, og om den akademiske grad, den afsluttede eksamen giver ret til.

Disse rammer udfyldes af universiteterne selv med pensumangivelser for de enkelte fag, bestemmelser om undervisningsformen (forelæsninger, laboratorieøvelser, kurser, seminarer osv.), angivelse af de enkelte fags rækkefølge og det antal timer, der skal undervises i dem. For så vidt angår eksaminerne, fastsætter universiteterne selv i mange tilfælde, om der i et fag skal afholdes skriftlig eller mundtlig eksamen eller begge dele, eksaminationstidens længde, om der må medbringes hjælpemidler til eksamen, til- og afmeldingsfrister m. m.

Det er principielt tanken, at studienævnene skal varetage arbejdet med udfyldningen af eksamensbekendtgørelserne, idet forslag til nye eksamensbekendtgørelser dog skal fremsendes gennem det fakultets- eller fagråd, som studienævnet er oprettet under. Fakultets- eller fagrådet er endvidere overinstans i tilfælde, hvor der ikke kan opnås flertal for en afgørelse i studienævnet, og hvor studienævnet derfor vedtager at henkyde afgørelsen til rådet.

Studienævnene skal endvidere tilvejebringe det materiale, som er nødvendigt for,

at institutterne og fakultets- og fagrådernes budget- og forretningsudvalg på deres budgetforslag kan ansøge om de midler, som er nødvendige for undervisningens gennemførelse.

I forholdet til institutterne står studienævnene som rekvirenter af de lærerkræfter, de lokaler og det udstyr, som institutterne råder over, og som er nødvendige for undervisningens gennemførelse.

Spørgsmål 2:

Hvordan tænker ministeren sig at sikre, at studier ved de forskellige universiteter gives nogenlunde samme indhold?

Svar:

Som nævnt i svaret på udvalgets spørgsmål (1) fastsætter undervisningsministeren gennem eksamensbekendtgørelser rammerne for de enkelte universitetsuddannelser. Der har hidtil kun eksisteret én eksamensbekendtgørelse for en uddannelse, selv om uddannelsen blev givet ved mere end ét universitet. Det er hensigten også efter styrelseslovens ikrafttræden, jfr. § 14, at videreføre dette system. Indenfor eksamensbekendtgørelsernes rammer eksisterer der allerede visse forskelle mellem ligeartede uddannelser ved de tre universiteter, og det må principielt anses for en fordel, at der er en sådan frihed. Man må dog fra uddannelse til uddannelse tage stilling til, hvilken grad af frihed der kan gives plads for. Ved uddannelser, som kvalificerer til bestemte lovregulerede funktioner som f. eks. læge, advokat og gymnasielærer vil grænserne være snævrere, end de behøver at være for uddannelser, der ikke tager sigte på sådanne funktioner, f. eks. uddannelserne til økonom, sociolog og arkæolog.

I forbindelse med udstedelse af nye eksamensbekendtgørelser og revision af bestående vil undervisningsministeriet sikre sig, at den nødvendige grad af ensartethed opfyldes.